

گسترده در صنعت تکثیر و پرورش میگو را دارا بوده و این قابلیتها مورد تأیید تمامی کارشناسان داخلی و خارجی است که اراضی شوره‌زارو لم‌پزرع نوار ساحلی، زمینه مساعدی برای پرورش میگو به شمار رفته و می‌توان انتظار داشت که در آینده‌ای نه چندان دور به عنوان یکی از منابع مهم تأمین پروتئین و ارز محسوب گردد. بنابراین بایستی برای رسیدن به این اهداف، جهت‌گیری مناسب و روشنی داشته باشیم تا عوامل اصلی چون: تعیین گونه مناسب پرورش، تأمین پست لارو موردنیاز پرورش، دانش قابل اعتماد برای پرورش، وجود بازارهای مناسب و با قابلیت بالا، در پرده ابهام قرار نگیرد.

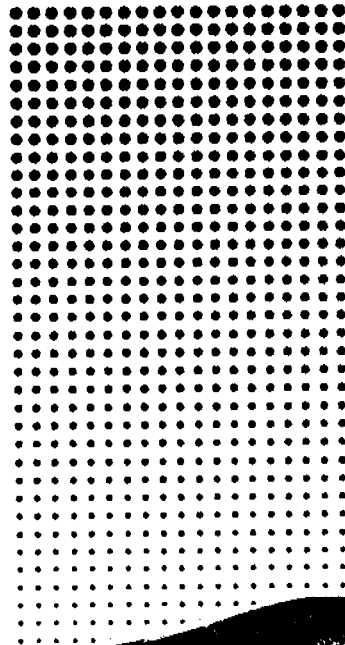
علی‌احال با توجه به شاخصهای ذکر شده و با عنایت به مشکلات فراوان در اجرا و تخصیص بودجه‌های مناسب، سرانجام پس از چندین سال، برداشت موفقیت‌آمیز میگو در مزارع پرورشی استانهای خوزستان،

بوشهر، هرمزگان و سیستان و بلوچستان، امید است با مساعدت و حمایت‌های بیش از پیش مسؤولان امر و همت و پشتکار پرورش‌دهندگان شاهد شکوفایی هرچه بیشتر این صنعت باشیم.

جایگاه میگو در اقتصاد ملی

۱. تولید و پرورش میگو حرفه‌ای اشتغالزا است. به نحوی که در حال حاضر حداقل ۴۰۰۰ نفر را به طور مستقیم و بیش از ۶۰۰۰ نفر را غیرمستقیم مشغول به کار نموده است.

۲. تکثیر و پرورش میگو فعالیتی ارزآور می‌باشد. به گونه‌ای که هر کیلو میگوی تولیدی حداکثر ۰/۵ دلار ارزیابی داشته، لیکن بالغ بر ۹۰٪ آن به قیمت حدود ۵ دلار صادر می‌گردد.

گزارشی از:

وضعیت شرکتهای تعاونی فعال تکثیر و پرورش میگو

مجدد منایی

رفع محرومیت از چهره استانهای جنوبی و محروم کشور، در دستور کار قرار داد.

در همین رابطه شیلات ایران فعالیتهای جدی خود را از سال ۱۳۷۳ در چهار استان ساحلی با هدف کسب درآمد ارزی مناسب و رو به گسترش در جهت قطع وابستگی به اقتصاد تک‌محصولی و تبدیل امکانات طبیعی بالقوه به بالفعل و استفاده بهینه و مطلوب از منابع موجود آغاز نمود.

در این خصوص نباید این واقعیت را نادیده گرفت که ایران اسلامی با وجود دارا بودن ۱۸۰۰ کیلومتر ساحل با خلیج فارس و دریای عمان و امکانات مناسب از قبیل: آب، خاک، دریا، شرایط اقلیمی و وجود نیروی کار مناسب و کارآمد، زمینه بسیار مساعدی برای ورود

اشاره

توسعه صادرات غیرنفتی یکی از محورهای عمده در برنامه‌های پنج ساله توسعه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران است که به عنوان یک برنامه راهبردی از طرف دولت، مهمترین انتخاب برای اقتصاد بدون نفت می‌باشد. از اینرو تغییر در ساختار تجارت خارجی ایران و نهادینه کردن رفتار صادراتی به عنوان یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر از اولویتهایی است که دولت در سرلوحه برنامه‌های اقتصادی خود قرار داده است. در همین راستا وزارت تعاون به عنوان یکی از بخشهای اقتصادی و در جهت تحقق اهداف نظام جمهوری اسلامی ایران، تشکیل شرکتهای تعاونی تکثیر و پرورش میگو را به منظور ایجاد اشتغال مولد و

نمایند:

- جایگاه میگو در اقتصاد جهانی
- ظرفیتها و پتانسیلهای کشور در جهت بسیج برای حضور در این عرصه
- تعیین جایگاه در اقتصاد کلان کشور
- تثبیت اهداف کوتاه و بلندمدت
- استراتژیک و مالی

- مقادیر زمین مناسب، میزان تولید، مقادیر کمی اشتغال، آموزش، تجهیزات و لوازم و برنامه زمانبندی مربوطه
- تعیین ارگان یا سازمان هدایت‌کننده
- تقسیم وظایف میان بخشهای اجرایی
- با تعریف نقش هریک در نیل به تحقق اهداف

هماهنگی در توسعه حلقه‌های زنجیره تولید

یکی از مهمترین عوامل مشکلات موجود، ناهماهنگی رشد سطح زیرکشت با تعداد مراکز تکثیر، کارخانجات غذا، کارگاه‌های فرآوری و... در این زنجیره تولیدی و به عبارت دیگر رشد ناهماهنگ حلقه‌های مختلف می‌باشد.

لذا ارگان هدایت‌کننده در چارچوب برنامه جامعی که مدون خواهد شد به همان نسبت که به توسعه واگذاری اراضی به متقاضیان اقدام نموده، اعتبارات مالی برای آنان در نظر می‌گیرد، در سایر زمینه‌ها (تکثیر بچه میگو، تولید غذا، کارگاه فرآوری، شرکتهای صادرکننده) نیز مدارک لازم را مهیا کرده و در توزیع اعتبارات، همه این حلقه‌ها را در مورد توجه قرار دهد.

بدین طریق در روند کنونی از ۳۳۴۰۰ هکتار اراضی واگذار شده به متقاضیان تنها ۶۰۰۰ هکتار آن آماده بهره‌برداری شده و ۲۶۵۰ هکتار آنها در سال ۱۳۸۰ زیر کشت این امر بوده است. یعنی ۱۸٪ اراضی آماده شده و حدود ۱۱٪ زیرکشت رفته اصلاح خواهد شد.

سودآور کردن واحدها در جهت پایداری اشتغال ایجاد شده

در جهت توسعه پایدار این حرفه و تضمین تداوم اشتغال ایجاد شده کنونی از یک سو و افزایش قدرت با رقبای خارجی از سوی دیگر لازم است واحدهای

۳. این فعالیت موجب امنیت و تثبیت حاکمیت کشور در مناطق مرزی است.

۴. همچنین عمران و آبادانی مناطق محرومترین نواحی ساحلی جنوب کشور را در پی دارد.

۵. از آب شور و لم‌یزع‌ترین زمینهای کشور گرانترین محصول صادراتی شیلاتی را حاصل می‌نماید.

۶. بهترین شیوه مبارزه با قاچاق و سایر فعالیت‌های مخرب در نواحی ساحلی است.

۷. در شرایطی که موضوع جهانی شدن تجارت مطرح است، این حرفه بدون کمترین مشکل قادر به حضور موفق در بازارهای جهانی می‌باشد.

شرایط اقلیمی مناسب، سرمایه‌گذاری مالی و نیروی انسانی کارآمد و بسیار عوامل مثبت دیگر موجب گردیده که هر ساله درآمد ارزی حاصل از میگو افزایش یافته و سهم آن در میان صادرات بخش کشاورزی و نیز کل صادرات غیرنفتی به طور پیوسته افزایش یابد.

مسائل کلی مطرح در راهبرد پرورش میگو در کشور

۱. تدوین استراتژی اساسی توسعه پرورش میگو در کشور
۲. هماهنگ نمودن توسعه تمام حلقه‌های زنجیره تولید
۳. سودآور کردن واحدها در جهت پایداری اشتغال ایجاد شده
۴. افزایش راندمان واحدها در جهت کاهش قیمت تمام شده
۵. توسعه کیفی به جای افزایش کمی
۶. زمینه‌سازی رشد تولید از طریق سرمایه‌گذاری در بخش بازاریابی
۷. سیاستهای حمایتی در مواقع بحران و در مرحله گذار از دوره نوجوانی صنعت

تدوین استراتژی اساسی توسعه پرورش میگو در کشور

ضرورت دارد شیلات ایران، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و انجمن صنفی تولیدکنندگان میگوی ایران با تکمیل مطالعات کنونی و بهره‌گیری از تجارب عملی چند سال گذشته در جهت پاسخ به پرسشهای مهم و استراتژیک ذیل و تدوین برنامه جامع توسعه پرورش میگو اقدام

مختلف فعال در این حرفه به حداکثر سودآوری ممکن دست یابند. این مهم از دو طریق قابل دسترس است.

نخست: کاهش هزینه‌ها و قیمت تمام شده

دوم: افزایش بهره‌وری و راندمان تولید واحدها

به لحاظ اهمیت طریقه دوم، این موضوع تحت عنوان مستقلی مورد توجه قرار گرفته و در این بخش راهکارهای قابل عمل در زمینه کاهش هزینه‌ها مورد توجه قرار می‌گیرند:

۱. تجدیدنظر در شیوه ساخت واحدها به نحوی که سرمایه‌بری کمتری داشته و به تبع آن موجب کاهش شدید هزینه‌های استهلاک، بهره‌برداری و اصل و کارمزد و امها گردد.

۲. تأمین کامل سرمایه در گردش واحدها با حداقل کارمزد پیش‌بینی شده در قوانین جاری کشور موجب پرهیز از اتکا به بولهای آزاد با بهره‌های سنگین می‌شود که فشار کمرشکن بر تولیدکننده و افزایش بی‌رویه قیمت تمام شده را باعث می‌گردد.

۳. پرداخت به موقع اعتبارات کم‌بهره با هدف تقویت بنیه مالی تولیدکنندگان.

۴. کاهش قیمت لارو و غذا که بخش عمده‌ای از قیمت تمام شده هر کیلو میگوی پرورشی را تشکیل می‌دهد.

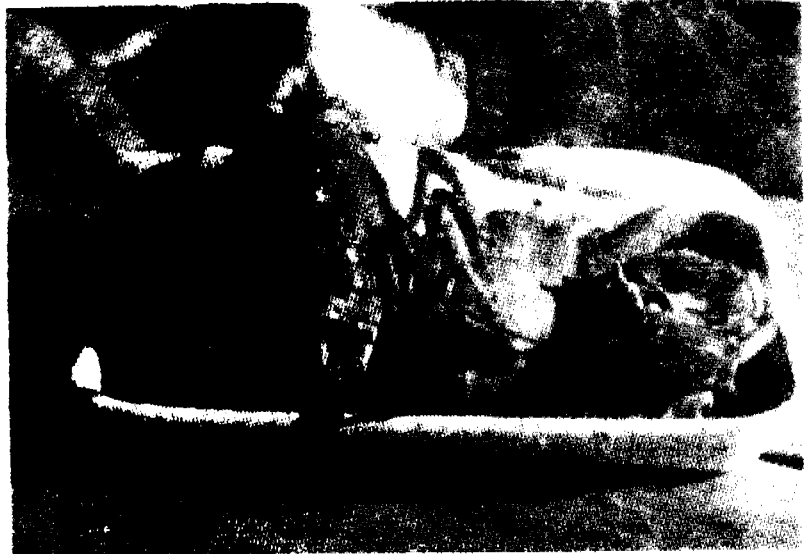
۵. تجدیدنظر در شیوه واگذاری و تغییر الگوی مزارع کوچک ۲۰ هکتاری به مزارع بزرگتر با هدف کاهش هزینه‌های سربار.

افزایش راندمان واحدها در جهت کاهش قیمت تمام‌شده

همانگونه که اشاره شد مهمترین راه سودآور کردن مراکز تکثیر و مزارع پرورش افزایش بهره‌وری این واحدهاست که برخی راهکارهای قابل عمل در ذیل مورد اشاره قرار می‌گیرد:

۱. تقویت بنیه مالی واحدها از نظر تأمین کامل و به موقع سرمایه در گردش و جلوگیری از تأثیر منفی فقدان نقدینگی در کاهش راندمان تولید.

۲. ارتقاء سطح آموزشهای کاربردی و دانش پرورش و رفع عوامل منفی کاهنده

ارزش معاملاتی آن قریب به ۸ میلیارد دلار بود. لیکن سهم کشور ما از این مقدار تنها شش هزار تن یعنی چیزی کمتر از ۰/۵ درصد تولید جهانی به ارزش ۳۰ میلیون دلار بوده است. در عین حال واقعیهایی وجود دارد که نباید آنها را از نظر دور داشت:

۱. تا قبل از سال ۲۰۰۱ تمام میگوی تولیدی کشور به راحتی در بازارهای جهانی با قیمتهای مناسب به فروش رسیده است.

۲. در سال ۲۰۰۱ به دلیل رکود اقتصادی اروپا و آمریکا، فروکش کردن تب جشنهای ورود به هزاره سوم میلادی و از همه مهمتر وقایع پس از ۱۱ سپتامبر قیمتهای جهانی به شدت کاهش یافت و تمام کشورهای تولیدکننده میگو از آن متأثر شدند.

۳. با بروز مشکل جدید بازار، بسیاری از شرکتهای مدعی به دلیل بیهوشی بودن از این عرصه کنار کشیدند و یکی از نقاط ضعف سیاستهای قبلی که عدم توجه به موضوع بازاریابی بود آشکارا اثر منفی خود را نشان داد.

۴. با توجه به آنکه بخش بازاریابی به عنوان لکوموتیو حرکت قطار عمل می کند. سرمایه گذاری در این بخش ضامن اصلی موفقیت سایر حلقه های این رشته است. تخصیص اعتبار و ارائه تسهیلات مالی به صادرکنندگان مورد تأیید برای حضور در نمایشگاهها و بالا بردن قدرت مانور آنها یکی از مصادیق این سرمایه گذاری است.

۵. توجه بیشتر به بازار داخلی و سرمایه گذاری برای ارتقای فرهنگ مصرف میگو در کشور، قدم مهمی در زمینه تضمین شرایط تولید خواهد بود. با توجه به مطالب فوق و اهمیت موضوع «بازاریابی میگوهای پرورشی» به صورت مبسوط در ادامه آمده است!

وضعیت شرکتهای تعاونی تکثیر و پرورش میگو در ایران

۱- استان خوزستان:

این استان دارای ۳۲ شرکت تعاونی فعال با ۳۲۰ نفر عضو و ۳۸۳ نفر شاغل در این تعاونیها می باشد. در این استان یک مرکز تکثیر لارو میگو وجود دارد که

گردیده که طرح های نیمه تمام، واحدهای بیمار و مجموعه های گرفتار به فراوانی در این چرخه ایجاد شده و همین اشتغال محدود نیز در معرض خطر قرار گیرد.

در شرایطی که بهر حال سالیانه امکانات مالی و اعتبارات محدودی به این پروژه ها اختصاص می یابد، متناسفانه این اعتبارات به درستی توزیع نمی گردد و به جای حمایت از مزارع تا حد تکمیل و بهره برداری کامل، امکانات محدود به واحدهای جدیدتر اختصاص می یابد!

مقادیر مشخص مورد نظر محصول را می توان از دو طریق استحصال نمود: سطح زیر کشت بیشتر با واحدهای کم راندمان و بیمار یا سطح زیر کشت کمتر با واحدهای فعال و موفق.

بدیهی است که به مصداق مثل معروف «یک ده آباد به از صد شهر خراب است» تعداد کمتر واحدهای فعال و موفق بهتر از تعداد فراوان شرکتهای بیمار و ناموفق خواهد بود.

توجه به توسعه کیفی به جای توسعه کمی است و این خواسته، در شرایط فعلی اهمیت بیشتری یافته است.

۶) زمینه سازی رشد تولید از طریق سرمایه گذاری در بخش بازاریابی

در سال ۲۰۰۱ بالغ بر ۱/۳ میلیون تن میگوی پرورشی در جهان تولید گردید و

راندمان

۳. تأمین لوازم و تجهیزات فنی و آزمایشگاهی و افزایش سطح فن آوری پرورش.

۴. بهبود شیوه های انتخاب متقاضیان تکثیر و پرورش میگو با هدف بهینه سازی قابلیت های مدیریتی مزارع و مراکز تکثیر.

۵. استفاده از تجارب قبلی داخلی و اطلاعات روزآمد خارجی برای افزایش متوسط وزن (سایز برداشت)، درصد بقاء، کاهش ضریب تبدیل غذایی و نهایتاً بهینه سازی نظام تولید.

۶. کاهش هزینه های عمومی مزارع از طریق تأمین جاده آسفالتی، برق، آب، بهداشت، تلفن و پیش بینی اعتبارات آن در بودجه های عمرانی.

برای اجرای امور فوق و بسیاری موارد مشابه آن که در استراتژی کلی توسعه پرورش میگو کشور تدوین خواهد شد، تشکلهای بخش خصوصی، شیلات و نظام بانکی و برنامه ریزی کشور تماماً وظیفه مند خواهند بود.

۵) توسعه کیفی جایگزین افزایش کمی

هرچند که تلاش در جهت افزایش سطح زیر کشت و ارتقاء میزان تولید رابطه مستقیمی با میزان اشتغال داشته و شاخص مهمی محسوب می گردد، لیکن توجه مطلق به توسعه کمی موجب

می‌باشد. میزان کل میگوی تولید شده در سال جاری توسط این تعداد تعاونی حدود ۶۰۰ تن گزارش گردیده است.

۴- استان سیستان و بلوچستان:

این استان دارای ۱۲ شرکت تعاونی فعال با ۱۳۲ نفر عضو و ۱۴۵ نفر شاغل می‌باشد. (لازم به ذکر است که در سطح این استان تعداد تعاونیهای فعال پرورش میگو حدود ۲۵ واحد بوده که در سال جاری فقط ۵۰٪ از آنها حاضر به ذخیره‌سازی استخرها شده‌اند و مابقی به علت قیمت پائین میگو در سال گذشته اقدام به ذخیره‌سازی ننموده‌اند)

تعداد استخرهای آبگیری شده در سال جاری ۱۸۰ واحد در مساحتی نزدیک به همین عدد یعنی ۱۸۰ هکتار می‌باشد. متوسط تولید هر هکتار در این استان حدود ۱/۵-۱ تن می‌باشد که علت پائین بودن آن بیماری لارو میگوها و میزان بازماندگی پائین آنها می‌باشد که منجر به افزایش قیمت تمام شده محصول شده است.

میزان کل میگو تولید شده در استان در سال جاری حدود ۲۲۰ تن می‌باشد.

مجموعاً در سال جاری در سطح کشور میزان میگوی تولید شده حدود ۵۸۰۰ تن بوده که با احتساب حدود ۵۵٪ از کل تولید توسط تعاونیها، حدود ۳۲۰۰ تن خواهد شد.

لازم به ذکر است که مابه‌التفاوت عدد ۳۲۰۰ تن و مجموع میگوی تولیدی سه استان بوشهر، هرمزگان و سیستان و بلوچستان (۲۶۲۰ تن) یعنی ۵۸۰ تن، مربوط به تولیدات شرکتهای تعاونی تأمین نیاز بوده که دربرگیرنده تولیدکنندگان بخش خصوصی است که آمار دقیقی از تعداد آنها وجود ندارد.

مقایسه تولید سال گذشته (سال ۸۰) و سال جاری (سال ۸۱)

در سال ۸۰ حدود ۷۰۰۰ تن میگو تولید گردیده که با حذف ۱۰۰۰ تن میگوی تلف شده استان خوزستان و بوشهر، حدود ۶۰۰۰ تن میگو تولید گردید که از این میزان ۶۰٪ یعنی ۳۶۰۰ تن متعلق به بخش تعاون می‌باشد.

سالانه حدود ۴۰ میلیون قطعه لارو میگو به واحدهای پرورش‌دهنده تحویل می‌دهد.

جهت اجرای طرحهای تکثیر و پرورش میگو، بخشی از حاشیه غرب‌پرو بهمن شیر در محدوده چوئینده آبادان برای اجرای طرح بزرگ پرورش میگو در خوزستان اختصاص یافته است. دلیل انتخاب روستای چوئینده که یک منطقه صیادنی است، شوری مناسب آب رودخانه بهمن شیر در موقع مد دریا، بافت خوب خاک و استعداد اراضی جهت فعالیت شیلاتی است که با توجه به شوری مناسب و عدم استفاده کشاورزی و باغی از این اراضی، شرایط مناسب و ویژه‌ای جهت انجام فعالیتهای گسترده تکثیر و پرورش میگو را فراهم آورده است.

در استان خوزستان در تاریخ ۸۰/۸/۲۸ به علت حادثه غیرمترقبه سرمازدگی و کاهش ناگهانی دما، حدود ۷۷۰ تن میگوی آماده برداشت تلف گردید. با عنایت به اینکه میگوها آماده برداشت بوده‌اند، عدم وجود مراکز عمل‌آوری به تعداد کافی در سطح استان (فقط ۵ واحد عمل‌آوری در سطح استان خوزستان وجود دارد به شکل فعال) که قادر به جوابگویی پرورش‌دهندگان نبوده‌اند، باعث اتلاف این میزان میگو گردید. به طوری که مبلغی حدود ۳ میلیارد تومان به پرورش‌دهندگان خسارت وارد آمد که از این مبلغ مقرر گردیده از سوی ستاد حوادث غیرمترقبه ۷۰۰ میلیون تومان پرداخت گردد که متأسفانه تاکنون هنوز مبلغ ۳۰۰ میلیون تومان مربوط به سال ۸۰ نیز پرداخت نگردیده است.

استان خوزستان در سال جاری نیز دچار بحران دیگری به نام «لکه سفید» گردید که شیوع این بیماری و ویروسی در سطح مزارع پرورش میگو، باعث تلفات سنگین بین لاروهای میگو و نهایتاً معدوم‌سازی مزارع و اعلام قرنطینه و وضعیت بحرانی در سایت آبادان گردید که همین موضوع یعنی اعلام وضعیت بحرانی از سوی سازمان دامپزشکی، فعالیت صنعت پرورش میگو در سایت آبادان را در سال آینده دچار ابهام نموده

۲- استان بوشهر:

این استان به دلیل موقعیت خاص جغرافیایی و شرایط آب و هوایی، یکی از مناطق مستعد جهت پرورش آبزیان دریایی به ویژه میگو می‌باشد. براساس آمارهای موجود در این استان تاکنون بالغ بر ۳۶ هزار هکتار زمین مساعد در حاشیه مشترک رودخانه‌ها و سواحل دریا برای پرورش میگو شناسایی شده است. با اجرا و بهره‌برداری از طرحهای پرورش میگو، چهره اقتصادی منطقه دگرگون و زمینه اشتغال‌شماری از جویندگان کار فراهم شده است. استان بوشهر دارای ۳۹ شرکت تعاونی فعال بوده که دارای ۲۴۵ نفر عضو و ۳۳۰ نفر شاغل می‌باشند.

تعداد استخرهای آبگیری شده ۶۲۴ عدد، در مساحتی به وسعت ۶۲۴ هکتار می‌باشد. متوسط تراکم ذخیره‌سازی لارو در هکتار ۱۷۵۰۰۰ قطعه و میزان کل تولید واحد پرورش میگو در قالب این تعاونیها حدود ۱۸۰۰ تن در سال جاری می‌باشد. با عنایت به تولید ۳۸۰۰ تن میگو در استان بوشهر در سال جاری سهم بخش تعاون در این استان حدود ۴۷٪ از کل تولید می‌باشد.

لازم به ذکر است که در سطح استان بوشهر نیز، سال گذشته حدود ۲۳۰ تن میگو به علت بروز حادثه سرمازدگی همزمان با استان خوزستان تلف گردیده است.

استان بوشهر دارای ۲ تعاونی تکثیر لارو میگو با ظرفیت سالانه هر کدام ۲۰ میلیون قطعه لارو می‌باشد.

۳- استان هرمزگان:

این استان دارای ۱۷ شرکت تعاونی فعال با ۱۵۳ عضو و ۲۰۰ نفر شاغل می‌باشد که در سال جاری اقدام به آبگیری استخرها و ذخیره‌سازی لارو نموده‌اند. تعداد استخرهای آبگیری شده حدود ۲۵۵ عدد در وسعتی حدود ۲۵۰ هکتار می‌باشد. تعداد تعاونیهای فعال تکثیر میگو، ۵ تعاونی بوده که میزان کل تولید آنها ۸۵ میلیون قطعه در سال

در سطح جهان به منظور آشنایی با آخرین روشهای پرورش و بازاریابی و صادرات میگو.

راهکار پیشنهادی: با توجه به وجود آزمایشگاه و تجهیزات مناسب در اتحادیه سراسری پیگیریهای لازم جهت ایجاد زمینه توسعه با کمک سازمان دامپزشکی در زمینه موارد فوق الذکر فراهم گردد.

۱۰. عدم وجود تجهیزات پرورشی نظیر دستگاههای هواده به تعداد کافی در سطح مزارع میگو.

راهکار پیشنهادی: با انجام سرمایه گذاری لازم توسط سیستم بانکی و صندوق تعاون جهت تجهیز کارگاهها به هواده اقدامی مناسب و مؤثر جهت افزایش میزان تولید محسوب می گردد.

۱۱. عدم وجود مراکز رفاهی در سایتهای پرورش میگو در سطح استانهای ساحلی جنوب مثل مراکز درمانگاهی، تفریحی، راههای ارتباطی مناسب و غیره.

راهکار پیشنهادی: با توجه به طرحهای اولیه و پیش بینیهای انجام شده توسط شرکت شیلات به منظور احداث مراکز فوق الذکر جا دارد که شرکت شیلات نسبت به تکمیل امکانات رفاهی در سایتهای احداثی اقدام نماید.

۱۲. توسعه کمی و عدم توسعه کیفی سایتها و واحدهای پرورش میگو.

راهکار پیشنهادی: تخصیص تسهیلات جدید به منظور توسعه کیفی صنعت پرورش میگو که به دنبال حذف صدور موافقت اصولی توسعه کمی صنعت پرورش میگو صورت گرفته و تخصیص اعتبارات لازم از سوی بانکها و صندوق تعاون

۱۳. تولید غذای پرورش میگو به اشکال متفاوت که باعث تغییراتی در راندمان غذایی شده تقریباً از سوی دست اندرکاران تمامی استانها مورد اعتراض واقع شده است. در این رابطه لازم است فرمولاسیون مناسب غذا از سوی شرکت شیلات و اتحادیه سراسری ارائه گردد.

راهکار پیشنهادی: وحدت رویه کارخانجات تولیدکننده غذا به منظور ارائه به واحدهای تولیدی

لازم توسط بالاترین مسؤولان وزارین تعاون و جهاد کشاورزی جهت پرداخت غرامت از سوی سازمان مدیریت

۵. صدور مجوز توسعه صنعت پرورش میگو خصوصاً در استانهای خوزستان و سیستان و بلوچستان.

راهکار پیشنهادی: جهت جلوگیری از ضرر و زیان بیشتر پرورش دهندگان، میبایست صدور مجوزهای جدید و طرحهای توسعه ای متوقف گردد. این امر به عهده شرکت شیلات می باشد.

۶. افزایش قیمت نهاده های تولید از قبیل: غذا - لارو و غیره.

راهکار پیشنهادی: میبایست جهت جلوگیری از ضرر و زیان بیشتر پرورش دهندگان هزینه های تولید، کاهش پیدا نماید تا نهایتاً قیمت تمام شده محصول نیز تنزل کند و به همین منظور استفاده از منابع اعتباری تکلیفی توسط اتحادیه های استانی و خرید عمده نهاده ها و توزیع بین اعضا توسط این اتحادیه ها می تواند کارساز باشد. در این رابطه شرکت شیلات و وزارت تعاون و اتحادیه های استانی می توانند مساعدت نمایند.

۷. پراکندگی مزارع ۲۰ هکتاری و کمتر از ۲۰ هکتار مزارع پرورش میگو و اعمال مدیریتهای متفاوت که موجب کاهش بازده مزارع می گردد.

راهکار پیشنهادی: با یکپارچه نمودن مزارع پرورش دهندگان، علاوه بر جلوگیری از مدیریتهای خودسرانه، هزینه های تولید و قیمت تمام شده کاهش خواهد یافت.

۸. پائین بودن سطح فرهنگ مصرف میگو در داخل کشور جهت عرضه میگو در بازار داخلی.

راهکار پیشنهادی: میبایست با انجام تبلیغات صحیح از طریق صدا و سیما، مطبوعات و غیره اثربخشی لازم ایجاد گردد. دستگاه متولی در این رابطه شرکت شیلات می باشد.

۹. عدم انجام امور تحقیقاتی توسط اتحادیه سراسری مبنی بر تشخیص غذا و لارو میگو مناسب جهت پرورش دهندگان و مبارزه با بیماریها و استفاده از تجارب کشورهای صاحب صنعت پرورش میگو

در سال ۸۱، با حذف استان خوزستان، حدود ۵۸۰۰ تن میگو در سطح سه استان تولید گردید که از این مقدار محاسبه ۵۵٪ سهم بخش تعاون، حدود ۳۲۰۰ تن، توسط تعاونیها تولید گردیده است.

مقایسه سال قبل و سال جاری نشان از ۲۰۰ تن کاهش تولید یعنی رقمی حدود ۳/۵ درصد کمتر از سال قبل را در پی داشته است.

در سطح تعاونیها این کاهش حدود ۴۰۰ تن یعنی ۱۱٪ کمتر از سال قبل می باشد که عوامل این کاهش در زیر به تفکیک استان و دستگاه ذیربط خواهد آمد.

مسائل و مشکلات موجود و راهکارهای پیشنهادی صنعت پرورش میگو

- عدم وجود واحدهای عمل آوری به تعداد کافی خصوصاً در سطح استان خوزستان و سیستان و بلوچستان.
راه کار پیشنهادی: احداث واحدهای عمل آوری و بسته بندی میگوهای پرورشی در استانهای مذکور توسط دستگاههای متولی یعنی شرکت شیلات و وزارت تعاون
- انباشت جرائم دیرکرد و اقساط معوق پرورش دهندگان بابت اخذ وام از منابع مختلف اعتباری در سنوات قبل.
راهکار پیشنهادی: حذف جرایم دیرکرد و امهال اقساط تسهیلات دریافتی در سطح استانهای ساحلی جنوب توسط بانک کشاورزی و صندوق تعاون
- عدم وجود واحدهای تکثیر لارو و میگو به تعداد کافی خصوصاً در سطح استان سیستان و بلوچستان.
راهکار پیشنهادی: به منظور کاهش قیمت لارو و نهایتاً قیمت تمام شده محصول و مبارزه با شیوع بیماری مربوطه، نسبت به احداث واحدهای مذکور اقدام لازم به عمل آید.
در این زمینه شرکت شیلات و وزارت تعاون می توانند مساعدت نمایند.
- عدم پرداخت غرامت به خسارت دیدگان سرمایه دگی و بیماری لکه سفید (در استان خوزستان).
راهکار پیشنهادی: انجام پیگیریهای